

Nosišja Slovencev tržaške okolice. 526/353

Nosišja naših takajšnjih Slovencev se je mnogo spremnila v nekterih letih, zlasti blizu mesta. Naj povejo "Novice" Kakšna pa bila ta nosija nekdaj in kakšna je danes. Marsikaj narodovega reje v tem oziru pogubilo - škoda!

Cesar se je spominjam, so nosili možki ^{nekoliko} sploh zelo široke črne klobuke z lepo črno svilno prevozo ali tako imenovano ūnoro, ki je od zadaj voli visela. Tak klobuk k bažu je stal najmanj petnajst goldinarjev. Nibili so vendar pa tudi zlasti po zimi ali ob burji, precej dragocene kape. Takih kap (kučem) se sicer še vidi tu in tam, pa lepredko. Narejene so iz lične in njegne kožuhovine; zgoraj so pokriti z releso svilovino; spred so precej nizke, kar pa vuočejo, velajo celo 28 tudi 30 goldinarjev! Nikdar ni sem mogel prav izveriti, zakaj so tako drage. Levji njihovi so bili na gornji strani na dolgo odprt, in so imeli spred precej velike srebrne zapone (fibije). Nogovice so jim bile sploh modre (plave) barve in dolge do Kolen. Hlače so nosili črna suknéne, ki so pa jim segale le do Kolen, bile so široke in na vsaki strani zunanjí strani zdolej razklane skoraj več ko za en palec. Zatrotgene so bile z ravnim suknom; spred so imeli dva žepa (aržeta) ravno tako zarobjena, pa zraven še okincana z rumeno vilom. Kako so bili okincani tudi obedeve zunanjí strani na dolgo, namreč od vsakega drugih doh ondašnjih čepov dol do precpa (to je, do mesta kjer so razklane). Gornja oprava (obetka) jim je bil jopic (jaketa) suknjen, črne barve, zarobjen. Kako hlače, zraven in okoli gumbnic okincana z rumeno vilom. Na vsaki strani je bila vrsta precej širokih srebrnih gumbrov (betonov), ki so jim lepo rožljali, kadar so hitro hovili ali tekli. Pod tem jopicem so nosili brezrokavnik (Kamičolo), narejen iz bele in pa orisané skanine. Tudi na njem ste bili dve vrsti gumbov enakih onim, ki so jih imeli na jopicu. Mladenci so imeli navado, pripenjati na klobuk ob nedeljah in prazničnih šopek cvetlic, zlasti če mu ga je žuba dala. Namesti suknénih črnih hlač so nosili poleti večidel petnene bele, pa nogovice tudi bele.

All zdaj se ne vidi več ne omenjenih klobukov, ne okincanih hlač, jopicev in Kamičol, ne tacih čepjev, ne zapon na njih. Širokiji klobukke nosijo le, kadar se vežbajo kot vojaki, ali kadar so v paradi. Za to jim pa priponaga tržaška srečna (magistrat). Glavno potrivalo jim je edaj razno; hlače, jopic in brezrokavnik so nemarzo napravljeni - brez nobenega klinca. Tisti, ki so bliže mesta, posnemajo celo proste neščane, kar se tiči oprave, ravno tako tudi - živjetja! Verik slovenski med sabo je zmiril govoré; sliri jih po Trstu povsod.

Kar se ^{tice} na žensk, nosijo sicer še vedno bele zrče Kaktor prave Kranjice; tudi kratke jopice so te zmiraj bolj navadne, čeraono so jih nektere lu in sam opustile, tako imenovanih kril in nogovic lepo rabljenih ne vidiš več med njimi. Njih čolji so bili nekdaj tako odprtli, da Kaktor niso imeli nogovic, so se tukaj vidili prsti na nogah. Vse se je temu čudilo; Raj posebnega so bili tudi napetki, ki so bili neobične visokosti in pa tanki. Idaj se ne zapazuje nič takšega več med njimi, Kaktor tudi njih nekdanji čarobni glavni klinč ne, ki je bil v navadi pri zaročnicah, kadar je bila poroka. Pravijo, da ga je bil odpravil rajniki fajmošter Čop, ki ga niti ni mogel stopeti. Čeli to pravo, naj vodi narod sam!

(Povrino!)

Z